

GROTE PRIJS PIET STAUT 2019 - KLEINSCULPTUUR

Kasteel Cortewalle – zaterdag 28 september 2019

De jury voor de Grote Prijs Piet Staut voor kleinsculptuur bestond dit jaar uit

Edith Ronse, beeldhouwer en docente beeldhouwkunst aan d'Academie Beeld te Sint-Niklaas.

Nadine Prieels, hoofd van CAS, Contemporary Art Space te Zottegem en te Oostende

en *Paul Poelmans*, hoofd van CAPS, Contemporary Art Projects, vnl werkzaam via popupgaleries in Antwerpen, Brussel en Oostende.

Vanuit 96 werken werden keuzes gemaakt.

Er werd rekening gehouden met de kwaliteit van uitvoering waarbij voornamelijk gekeken werd naar techniciteit, materiaalbeheersing, texturen, kleurgebruik, inhoud en de presentatie indien zich dit aandiende.

De weerhouden werken voor de tentoonstelling werden gekozen in functie van het tonen van een zo breed mogelijk scala aan materiaal mogelijkheden en genres. Een soort van staalkaart van wat beeldhouwen kan zijn.

Hierbij wil ik nog even naar voor brengen dat de jury vond dat het niveau van de ingezonden werken zeer hoog lag wat het er niet gemakkelijker op maakte om keuzes te maken.

Uiteindelijk werden uit de selectie voor de tentoonstelling 5 eervolle vermeldingen weerhouden en werden er drie prijzen uitgereikt.

De eervolle vermeldingen – in willekeurige volgorde

1 *When days grow long 1* van **Heidi Leman**

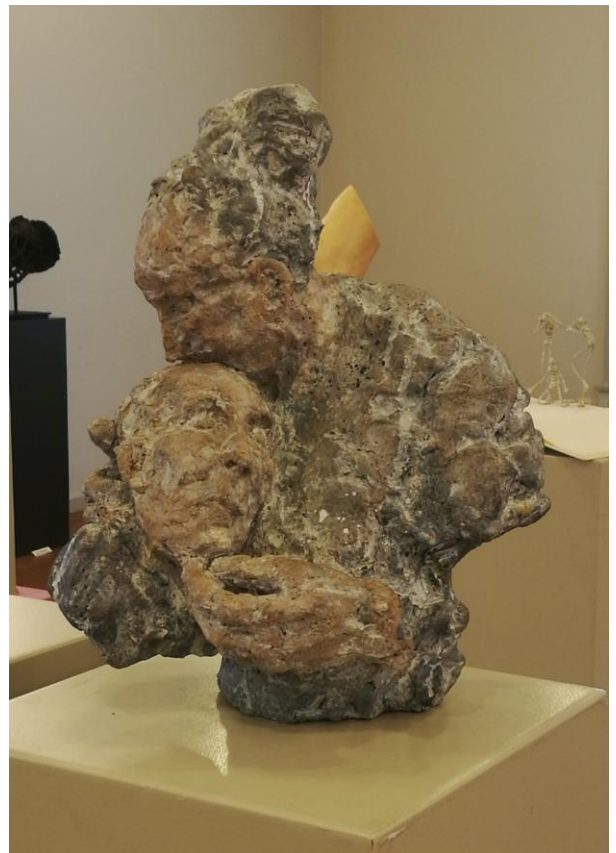
werd genomineerd omwille van de gevoeligheid die het beeld uitstraalt.

Het beeld is gevat in een ruwe boetseertoets die toch een zachte emotie weergeeft.

De combinatie met het kleurpatine matcht met de textuur en dat is een uniek gegeven.

We krijgen een dualiteit voorgeschoteld tussen verweerdheid en zachtheid van een ouder wordend koppeltje binnen hun eigen cocon.

Tevens gekozen als **Publieksprijs**

2 *Ontluisterend* van **Greet Bogaert**

werd gekozen omwille van het gebruik van ongewone materie.

Het combineren van ruwe en zachte elementen verleent dit werk een hoge mate van tactiliteit.

De presentatie op de subtiele strakke sokkel versterkt de vloeiende beweging van de ineengestrengelde vormen.

Het werk oogt abstract maar straalt tegelijkertijd intimiteit uit.

3 In *Identity Oak* van **Nadia Matthijssens**

zien we een organische dualiteit tussen ruwe massieve buitenkant en gladde transparante binnenkant in een perfecte technische uitwerking.

De breekbare glazen jaarringen staan in schril contrast tegenover de natuurlijke flexibiliteit van een boomstam die zich in alle weersomstandigheden aanpast.

Het versterkt de dialoog tussen fragiliteit en kracht van de natuur.

4 *Huisje, tuintje, boompje* van **Luc Debucqoy**

werd gekozen omwille van zijn fijne en gedetailleerde uitwerking.

Door de combinatie van gestileerde vormgeving en de pointillistische kleurzetting krijgen we een ontmoeting tussen schilderkunst en sculptuur.

De solitaire eilanden creëren een kleurrijke mysterieuze en op zichzelf teruggetrokken leefwereld onder bescherming van een fragiele begrenzende stolp.

5 *In Zaantje # 2* van **Charlie Kater**

creëren de schaduwen van de zwevende elementen binnen het geheel de dieptewerking binnen het vlak.

De monochrome materie van de binnenkant roept een fluwelen effect op dat de toeschouwer aanzuigt.

De lichtgevende gekartelde rand als organisch element zorgt dan weer voor de uitstraling naar buiten.

Dit minimalistische werk refereerde voor de jury naar een lachende mond. Het maakte hen blij.

KPSK-ledenprijs voor deelnemende leden

In *Inside Out* van **Betty De Bruyne**

zien we een uitgeholde ruwe kern tegenover een gladde buitenkant waarbij de natuurlijke vorm van de materie (boomstronk) ten volle wordt gebruikt.

Het creëert een spanningsveld binnen een ondefinieerbare lichamelijke vormelijkheid.

De dualiteit tussen abstract en sensuele figuratie die elkaar subtiel ontmoeten laat ruimte voor interpretatie.

Dit is een uitgesproken suggestief beeld dat technisch beheerst is uitgevoerd.

Prijs Arte Falco – tweede prijs

In *Bot met deurtje en spinnenpoten* van **Maaike Huys** wordt het spel tussen aantrekking en afstoting weergaloos weergegeven.

Het thema vergankelijkheid wordt hier extra benadrukt, ondersteund en tegelijkertijd opgeheven door het specifieke gebruik van diverse materialen die elkaar in evenwicht houden en met elkaar in dialoog gaan.

Gewaagd is het gebruik van het stugge zilver in een organisch geheel dat toch gevoeligheid uitdrukt. Een gevoeligheid die iedereen raakt door de zachtheid waarmee het toch wel morbide gegeven is uitgevoerd. De subtiële samenhang van de diverse materialen referen sterk naar de technieken van het juweelontwerpen.

Het beeld werkt uitermate suggestief en is gebracht in een uitgebalanceerde setting/presentatie.

Grote Prijs Piet Staut 2019

Kleine Kiefer van **Jeroen Vercruyse** is een beeld waarbij sokkel en sculptuur niet van elkaar weg te denken zijn. Zij vormen een perfect geheel.

De jury verwijst in deze naar Brancusi die ook dit een belangrijk aspect in zijn werk vond.

We zien in dit beeld een perfecte symbiose tussen organische en geometrische vorm. De cilinder als basisvorm van een organisch gegeven. De essentie van het werk.

We krijgen een samenspel tussen structuren en gepolijstheid. Het zorgt voor een boeiend spanningsveld in de compositie. De zwaarheid van de texturen die als het ware wordt opgeheven door de pure cilindervormen. Ook al weten wij dat de beeldhouwer deze cilinders in zijn basisvorm heeft ingebracht geven zij de suggestie dat zij organisch uit het beeld groeien.

Dit is beeldhouwen in zijn letterlijke betekenis, kappen in steen.

De gemeente mag zich vereerd voelen in het verwerven van dit sterk werk, een mooie aanwinst in een groeiende collectie.

Ron Van de Vyver

Voorzitter jury